

УДК 005.7:614.2

Нікітіна А.С., здобувач освіти
Цалко Т.М., науковий керівник, к.е.н., доцент
Київський національний університет
технологій та дизайну

УПРАВЛІНСЬКІ МЕХАНІЗМИ ВПРОВАДЖЕННЯ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ КОНСИЛІУМІВ У СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Всесвітня організація охорони здоров'я визначила пріоритет повоєнного відновлення української системи охорони здоров'я за чотирма напрямками: надання послуг, капітальні інвестиції, фінансування охорони здоров'я та зміцнення інституцій [1]. Зростання кількості пацієнтів із поєднаними фізичними та психоемоційними порушеннями, зумовленими наслідками воєнних дій, вимагає переосмислення традиційних моделей організації медичних послуг та переходу до інтегрованих, міждисциплінарних форм взаємодії. Співпраця між медичними працівниками та постачальниками медичних послуг у формі послідовного нагляду має важливе значення для якості догляду, орієнтованого на людину. Основними проблемами міждисциплінарних консилиумів виявляються конфлікти синхронізації, збої в комунікації та змішані точки зору [2]. Це актуалізує потребу впровадження ефективних управлінських підходів, спрямованих на забезпечення комплексності та безперервності медичної допомоги. Ефективне функціонування міждисциплінарних консилиумів потребує цілого комплексу взаємопов'язаних управлінських механізмів [3].

Насамперед нормативно-правовий механізм, який передбачає розробку та впровадження стандартів практики та сфери міждисциплінарних консилиумів; клінічних протоколів із обов'язковим залученням різних фахівців; регламентів взаємодії між медичними, психологічними, соціальними та страховими службами. Організаційний механізм охоплює створення команд; визначення ролей і відповідальності учасників; формування його алгоритмів скликання та проведення; координацію між різними рівнями надання допомоги. Кадровий механізм включає підготовку фахівців до міжпрофесійної взаємодії; спільне навчання фахівців різних напрямків; розвиток компетентностей командної роботи; впровадження програм безперервного професійного розвитку; мотивацію персоналу до участі в консилиумах. Фінансово-економічна основа передбачає визначення джерел фінансування; включення консилиумів у пакети медичних гарантій; економічне стимулювання командної роботи; оптимізацію витрат за рахунок уникнення дублювання послуг. Інформаційно-комунікаційний механізм охоплює впровадження електронних медичних систем; забезпечення обміну даними;

використання телемедицини для дистанційних консилиумів; стандартизацію медичної документації. Контрольно-оцінювальний механізм передбачає моніторинг якості рішень; оцінку ефективності консилиумів; аудит клінічних випадків; впровадження індикаторів результативності. Міжвідомча взаємодія включає координацію між системою охорони здоров'я, соціальними службами та сферою психічного здоров'я; розвиток партнерств між державними та приватними закладами; залучення громадських організацій.

Запровадження зазначених управлінських механізмів сприяє формуванню цілісної моделі надання медичної допомоги, орієнтованої на пацієнта, та підвищує ефективність функціонування системи охорони здоров'я. Міждисциплінарні консилиуми у цьому контексті виступають важливим інструментом інтеграції медичних і психосоціальних послуг, особливо в умовах підвищеного навантаження на систему охорони здоров'я в період повоєнного відновлення України.

Література

1. Mudge G. H., Vilenskyi A. et al. The future of Ukrainian healthcare: the digital opportunity. *Journal of Global Health*. Vol.15. 2025, 1-4.
2. Korylchuk, N., Pelykh, V., Nemyrovych, Y., Didyk, N. & Martsyniak, S. (2024). Challenges and Benefits of a Multidisciplinary Approach to Treatment in Clinical Medicine. *Journal of Pioneering Medical Sciences*, 13(3), 1-9.
3. World Health Organization. Framework for Action on Interprofessional Education and Collaborative Practice. Geneva: WHO, 2010. URL: <https://www.who.int/publications/i/item/framework-for-action-on-interprofessional-education-collaborative-practice>

УДК 338.242:330.341.1:005

Щур О.В., аспірант
Київський національний університет
технологій та дизайну

ПРОГРАМНО-ЦІЛЬОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасні умови розвитку економіки України характеризуються високим рівнем невизначеності, що зумовлено наслідками воєнних дій та необхідністю повоєнного відновлення. У цих умовах особливого значення набуває формування ефективних механізмів державного регулювання інноваційного розвитку підприємств, серед яких важливе місце посідає програмно-цільовий підхід [1, с. 12].